

Felhőbe rajzolt adatok

Van egy szállóigévé vált mondás az informatikában, amelyet Bill Gatesnek tulajdonítanak: „640 kilobájt elég kell legyen mindenre”. A számítógépek memóriájára alkalmazott egykori mondat mai megfelelője a tárterületre igaz: telefonunkon, tabletünkön, laptopunkon is gyakran „elfogy a hely”. Nem tudjuk hova lementeni a képeinket, videóinkat, kevés a bennük lévő 8-16-32 vagy akárhány gigabájt. Ezt a problémát (is) kezeli, ha nem az eszközön, hanem a felhőben tartjuk az adatainkat.

Kezdknek egy kis felzárkóztatás: a felhőben tárolt adat lényege, hogy nem a mi eszközünkön van az adat (a fotó, a film, a zene, a dokumentumok, a bármi), hanem „valahol az Interneten”. Egy szolgáltató cég merevlemezén egy gépteremben, akár sok ezer kilométerre tőlünk, sok ezer más ügyféllel együtt. Ez elsőre nem hangzik jól (sőt talán másodikra sem), de a technikai feltételek már adottak hozzá, hogy ezt biztonságosan megoldják. Előnye, hogy ezeken a helyeken nagyobb biztonságban van az adat, mintha mi tárolnánk otthon: a cégnél a gépeket mentik, több példányban tárolják, nem fordulhat elő, ami otthon bizony megesik, hogy elromlik a laptop vinyója, leesik a telefonunk és elvesz akár az elmúlt öt év összes családi fo-

tója. Hátránya, hogy a hozzáféréshez Internet kapcsolat kell – sok függ az adatkapcsolatunk minőségétől és sebességétől. Bizonyos mennyiség általában ingyenes, 10-20 gigabájt, e fölött pedig – akár egyszeri, akár havi díjas konstrukcióban – fizetni kell az extra gigabájtokért. De az összköltség kedvezőbb is lehet, mint otthon hízalni a merevlemez parkot, gépet bővíteni, telefont cserélni emiatt.

A Google, a Microsoft, az Apple mind kínál saját tárhely megoldást. Így a telefonunk kiválasztása gyakran (de nem feltétlenül) determinálja az alkalmazott (gyárilag felkínált) megoldást: az Androidosoknak szinte adja magát a Google Drive, a Windows Phone-on a OneDrive, az iPhone tulajoknak pedig az iCloud. De rajtuk kívül is vannak szolgáltatók, pl. a Dropbox, az Amazon és még jó páran, akik saját tárhelyet kínálnak. Mind egyiknek kicsit más az extrája: van, ahol a kényelmes elérés a szempont, máshol a sebességre gyúrnak rá. Sőt: vannak már olyan szolgáltatások, amelyek a különböző tárhelyeket képesek egybe gyúrni: a több helyen meglévő kisebb részeket egyetlen nagyobb területként mutatják és szolgálják ki felénk.

Összefoglalva: 2016-ban már gyorsan, kényelmesen küldhetjük a felhőbe adatainkat. Nekik is jobb lesz ott – profi körülmények között, biztonságban, általában bármikor és bárhol elérhetően – és nekünk is kevésbé kell aggódnunk a tároló kapacitásaink végessége, eszközeink meghibásodása miatt.

Végezetül két internetes link azoknak, akiket megfogott a téma és mélyebben szeretnék összehasonlítani a lehetőségeket 2016 elején:
<http://www.pcadvisor.co.uk/test-centre/internet/14-best-cloud-storage-services-2015-2016-uk-3614269/>
<http://www.cloudwards.net/managing-cloud-storage/>